

ВІД РЕДАКТОРА

З 19 по 22 травня 2013 року в Москві в приміщенні Російської академії наук відбувся VI Всеросійський діабетологічний конгрес «Цукровий діабет у XXI столітті — час об'єднання зусиль».

Москва вже вшосте стала місцем проведення однієї зі значущих подій ендокринологічної спільноти. Для обміну науковими досягненнями й накопиченим клінічним досвідом у галузі діагностики, лікування, профілактики цукрового діабету та його тяжких ускладнень зібралися в Москві понад тисяча ендокринологів і лікарів інших спеціальностей зі всіх регіонів Росії, країн СНД, а також представники міжнародного професійного товариства.

Слід підкреслити, що конгрес надав можливість виступити молодим дослідникам у контексті міждисциплінарного обговорення актуальних проблем сучасної діабетології.

Наукова програма включала найбільш актуальні питання, серед яких міждисциплінарна інтеграція й науково-практична консолідація діабетологів, ендокринологів і лікарів інших спеціальностей; розробка і впровадження сучасних високотехнологічних методів діагностики, лікування цукрового діабету та його ускладнень; наступність між первинною ланкою охорони здоров'я регіонів Росії і федеральними спеціалізованими медичними центрами; стан і перспективи розвитку спеціалізованої діабетологічної

служби; модернізація системи професійної післядипломної освіти й впровадження нових технологій у процес навчання.

Актуальність тематики конгресу зумовлена тим, що серед усіх соціально значущих захворювань цукровий діабет давно перестав бути вузькоспеціалізованою проблемою медицини. Створення спеціалізованої медичної допомоги в Росії, впровадження найновіших технологій лікування та індивідуальних структурованих програм навчання пацієнтів із цукровим діабетом дозволили досягнути збільшення тривалості життя хворих на цукровий діабет (на сьогодні цей показник у Росії вищий, ніж серед населення загальної популяції), знизити показники інвалідності й смертності від гострих ускладнень цукрового діабету, підвищити якість життя хворих. Це вимагає залучення діабетологів і лікарів суміжних спеціальностей до профілактичного напрямку ведення пацієнтів із цукровим діабетом, якому слід приділяти більше уваги.

Разом із тим зберігається актуальність впровадження нових високотехнологічних методів діагностики для раннього виявлення захворювання та його ускладнень, своєчасного початку лікувальних заходів, що потребує наявності ефективно функціонуючої системи, яка дозволяє здійснювати взаємозв'язок первинної ланки надання медичної допомоги з високотехнологічними спеціалізованими науково-дослідними центрами та

лікувально-профілактичними закладами у всіх без винятку регіонах Росії.

Серед інших, не менш важливих проблем, що розглядалися на конгресі, були організаційно-практичні питання підготовки лікарських кадрів у вузах у світлі переходу на Федеральні державні освітні стандарти вищої професійної освіти, навчально-методичні основи післядипломної освіти лікарів й формування системи безперервної професійної освіти в ендокринології і діабетології із впровадженням дистанційних форм освіти і програм інтернет-освіти.

На конгресі використовувалися сучасні інформаційні технології (телеконференції, інтерактивні лекції і відеотрансляції засідань), що дозволило максимально розширити аудиторію учасників.

Свідченням визнання найвищого наукового і професійного рівня програми конгресу стала участь у його роботі Американського ендокринологічного товариства, тому діабетологічний конгрес став першим проведеним в Росії науково-організаційним заходом за участю вчених зі світовим іменем, зокрема президента товариства професора У. Янг.

Проведення такого престижного форуму сприятиме подальшому взаємному обміну знаннями, ідеями, клінічним досвідом із метою подальшого розвитку ендокринології.

Уперше за ініціативою Ендокринологічного наукового центру МОЗ РФ у рамках конгресу було проведено День боротьби з ожирінням у Росії. Мета цього заходу — привернути увагу громадськості й засобів масової інформації до надмірної маси тіла та ожиріння як серйозної проблеми здоров'я населення.

Вітання читачам із столиці Боснії і Герцеговини — Сараєво. Ця найбільш неоднорідна за етнічним складом країна є своєрідним перехрестям, що зв'язує схід і захід Європи. У культурі південних слав'ян християнство та іслам, соціалізм і демократія. Європейців найсильніше вражає характерний східний колорит,

доволі незвичний для молодшої країни, розташованої в центрі Європи.

Прогулянка містом — це мандрівка в минуле. Старовинний турецький квартал Башчаршія побудований у XV столітті і нагадує Стамбул зі своїм неповторним східним колоритом. Торговельний центр Сараєва побудований в епоху правління Австро-Угорщини і тому схожий на старий Відень. У Сараєві збереглося багато османських мостів. Найзнаменитіший з них — Латинська Чупрія. Саме звідси, від парапету цього моста, у спекотний недільний день 28 червня 1914 року пролунали постріли, що сповістили про завершення цілої епохи в європейській історії. Небагато подій мали такий сильний вплив на подальший розвиток людства, як сараєвська трагедія — вбивство на території Боснії і Герцеговини наступника габсбурзького престолу ерцгерцога Франца-Фердинанда. Сараєвське вбивство стало тим поштовхом, що привів у дію механізм війни, тим каталізатором, що сприяв вибуху світового масштабу. Незважаючи на значення цієї події для світової історії (або саме через це), обставини організації замаху на спадкоємця габсбурзького престолу до цього часу залишаються таємницею, і навряд чи їх вдасться коли-небудь розгадати...

Сьогодні Сараєво поступово перетворюється з провінційного міста на європейську столицю. Це життєрадісне, енергійне місто, що впродовж останніх років істотно змінюється.

Не потрібно бути проникливим соціологом і психологом, щоб помітити: живемо ми в досить неспокійному світі. Мабуть, найкраще це видно в метро: усі кудись поспішають, нервово позирають на годинник, зустрічаються, прощаються, розмовляють по мобільниках, одним словом, життя вирує. Тому зараз благодать миру нам потрібна як ніколи.

**З найкращими побажаннями,
головний редактор
професор Володимир Іванович ПАНЬКІВ** □